
LAPAO, LAPAPYP i LAPOLLA

Autor:

Data de publicació: 23-10-2010

Cal deixar clar que Catalunya va ser un regne i que a més a més, el terme que es va emprar per denominar la Corona Reial des del principi va ser el de "Corona d'Aragó i de Catalunya" i a mesura que es van anar incorporant nous regnes, es passà a "Corona d'Aragó" per simplificar i no haver de dir tota la llista: Regne d'Aragó e de Catalunya, e de Mallorques, e de València, e de Sardenya, e de Sicília, e de Nàpols...

Les Corts d'Aragó acaben de promulgar una llei que, com a filòleg i aragonès, em deixa profundament aclaparat. Es titula Llei de l'ús, protecció i promoció de les seves pròpies llengües i modalitats lingüístiques d'Aragó i va ser aprovada el 9 de maig de 2013. Seguint pràctiques habituals de la política nacional, aquesta nova llei de les llengües sorgeix com a reacció a la llei anterior Aprovada per l'anterior executiu regional a la legislatura passada (2009).

Aquesta nova llei ha estat aprovada pel legislatiu aragonès amb "paper de fumar" treient-se del sac una demostració de virtuositat lingüística sense precedents amb una sèrie de perífrasis per anomenar les varietats lingüístiques que es parlen a la regió. Per deixar-ho clar, els acrònims que s'han promulgat com populars no ho són i no s'inclouen a l'estàndard existent, sinó que s'han construït a partir del text de l'Article 5 de la nova llei. Però per als que no estan iniciats en la cacofònica diarrea d'acrònims que sorgeix sota la cobertura d'aquesta nova llei, s'informa que oficialment a l'Aragó hi ha dues "Zones d'ús de les llengües i modalitats de les seves pròpies varietats lingüístiques": la Llengua Aragonesa Pròpia de l'Àrea Oriental (LAPAO) i la Llengua Aragonesa Pròpia de les Àrees Pirenaiques Y Prepirenaïques (LAPAPYP).

Així la nova llei deixa al caprici del sarcasme aragonès completar el nom de la llengua parlada a la resta del territori que no està afectat per aquesta monstruositat legislativa, amb dos acrònims que es presenten com a candidats fermes: LAPOLLA (Lengua Aragonesa de Otros Lugares Lindos de Aragón) o LAOSTIA (Lengua Aragonesa de Otros Sitios También Interesantes de Aragón). Ambdues denominacions compten amb l'avantatge que el complement "avinagrat" es pot afegir sense violar els usos lingüístics habituals que tenen aquestes paraules.

He cercat quins podrien haver estat els assessors lingüístics que, en una lluita amb els retorçats assessors polítics, han comès tal malifeta, però no els he trobat. Suposo que en aquest moment aquest perillós comandament dels activistes ha passat a la clandestinitat perseguida per la corresponent ordre de cerca i detenció.

És obvi que tot aquest esforç ha estat motivat per tal d'evitar esmentar els termes que un lingüista anomena "aragonès i català" amb total naturalitat, què en "Roman paladino" sempre s'han anomenat amb tota normalitat "fabla i chapurriáu", respectivament. Aquesta fanfarronada perifràstica no es coneix des dels temps gloriosos de Góngora i els seus sequaços.

En realitat, s'ha fet un gran esforç per evitar esmentar un únic terme: català, atès que fent la cerca de la paraula "català" dins del pdf de la nova llei la resposta ha estat: "El lector ha finalitzat la cerca del document. No s'ha trobat cap

Es tracte de la catalanofòbia professada per un cert sector de la classe política aragonesa que, per tal de erradicar el català de la cultura aragonesa en consider-lo un fill bastard, ha pogut sacrificar fins i tot el seu propi fill que que poden considerar bastard, l'Aragonès. Dic això perquè, si fos una qüestió tan simple, en comptes de tota aquesta articulada disenteria d'acrònims, hauria estat molt més fàcil preparar una llei amb un únic article que digués: «Está prohibido hablar en polaco. Punt final».

Aquesta llei recorda la famosa reacció d'aquell rei medieval que, fart de les contínues disputes que creuaven dues persones envejoses, va decidir concedir per duplicat el desig que cadascun li demanava. Tal era l'enveja que Afirmaven que al primer li havien tret un ull perquè l'altre li haguessin arrencat els dos ulls. ; i al segon li van amputar una cama perquè l'altra li amputés les dues cames. Dos. Bé, així és com han procedit amb aquesta llei: mentre no mencionin el català, La nova llei fins i tot ha pogut sacrificar l'aragonès.

Ironia a part, aquests mateixos diputats que s'arroguen la defensa de les peculiaritats lingüístiques d'Aragó han demostrat que els falta el coneixement més elemental del què va ser la cultura lingüística del Regne d'Aragó des de la seva formació.

Tinc davant meu una còpia de la llei per la qual es va establir la segregació de el barri jueu de la ciutat de Tauste, a Saragossa, prop de Navarra, a compliment de l'ordre reial (A.C.A., Real Cancelleria, Reg. 2448, fols. 72v.-74). Està datada el 12 de juliol de 1414 i va ser escrita per un notari de Lleida anomenat "Messer Francesch Ferrer". Està escrit en català, un català del segle XV, similar al de Tirant lo Blanc. Se sap que en la pràctica del canceller dels Reis d'Aragó, tots els documents estaven escrits per duplicat, un en català i l'altre en castellà de l'època.

Y no passava res, perquè la coexistència de les llengües s'entenia com una cosa normal. Tanmateix, i amb l'excusa de regular la cultura lingüística aragonesa, els polítics han anat tant lluny que han acabat fent a casa seva el que tant han volgut menysprear a casa del veí. Bé, això és tot.. " ve la paja en el ojo ajeno y no ve la viga en el propio".

Publicat el 20 de maig de 2013 per mesecosicas

Etiquetes: Lingüística

Ver comentarios

Anastàsia21 de mayo de 2013 a las 17:28

". Sabido es que en la práctica cancilleresca de los Reyes de Aragón todos los documentos se redactaban por duplicado, uno en catalán y otro en el castellano de la época.
Y no pasaba nada, porque la convivencia de lenguas se entendía como algo normal"
.Pues ya ves... lo que cuesta de entender algo tan simple

Responder

Edu Pelegrí18 de agosto de 2013 a las 1:20

Buscando información sobre el LAPAO y el LAPAPYP he tropezado con tu entrada y me ha gustado mucho. Soy catalán y reconozco que no hablo con suficiente conocimiento de causa, al no vivir en Aragón, pero creo que hay otra posible explicación a este desaguizado y a lo que comentas de que han sacrificado el aragonés para eliminar la mención al catalán. Para mi que les importa un pimiento la fabla y su conservación, más allá de considerarlo una curiosidad pintoresca. Para ellos no es un patrimonio, sino un estorbo.

Responder

Holapollo3 de septiembre de 2013 a las 8:39

Me acabo de enterar de esto de LAPAO y LAPAPYP, me he puesto a buscar para ponerme al día, y he encontrado su articulillo.
La verdad es que no esperaba menos de la conocida y acreditada socarronería aragonesa. Muchas gracias, porque la ironía y la risa es el único arma que nos va quedando para defendernos de estos personajes que carecen del más mínimo sentido del ridículo. Aunque todo tiene su lado bueno: me han regalado un argumento muy sólido para reírme en las barbas del próximo lumbrera que me diga "Aixó que charrem ací no te res en comú amb el català"

Responder

Anonymous27 de septiembre de 2013 a las 7:50

Hola, si no tiene inconveniente, voy a enlazar y copiar, citando, por supuesto, su autoría, esta entrada en la sección de humor de mi blog. Y muchas gracias, me he reído a mansalva leyendo su artículo.
Saludos.

Responder

mcapdevila3 de enero de 2014 a las 20:08

Chapeau!...menos mal que quedan maños con dos dedos de frente! y de humor..ja,ja.ja..